EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 18.4.2013
COM(2013) 226 final

2013/0117 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega kehtestatakse teatavad üleminekusätted Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antava maaelu arengu toetuse kohta ja muudetakse määrust (EL) nr […] [RD] (vahendite ja nende jaotamise kohta) 2014. aasta suhtes ning nõukogu määrust (EÜ) nr 73/2009, samuti määrusi (EL) nr […] [DP], (EL) nr […] [HZ] ja (EL) nr […] [sCMO] seoses nende kohaldamisega aastal 2014

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

Euroopa Komisjon teeb pingsalt tööd, et saavutada ELi institutsioonide vahel ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) reformi asjus kokkulepe, mis võimaldaks reformitud ÜPP-l jõustuda 1. jaanuaril 2014.

Institutsioonidevahelise mitmeaastast finantsraamistikku käsitleva kokkuleppe ja ÜPP reformi käsitleva poliitilise kokkuleppe puhul on seatud eesmärgiks sõlmida need enne 2013. aasta suve, sellisel juhul nähakse ette, et reformitud ÜPP õiguslikud alused jõustuvad 1. jaanuaril 2014.

Siiski on vaja üleminekueeskirju, et määratleda tehniline kord, mis võimaldab uute tingimustega sujuvalt kohaneda ja tagab samas ÜPP alusel antavate mitmesuguses vormis toetuste jätkumise.

Otsetoetuste puhul peab liikmesriikidele ja eriti nende makseasutustele jääma piisavalt aega, et olla hästi ette valmistatud ja teavitada põllumajandustootjaid üksikasjalikult uutest eeskirjadest piisavalt varakult. Seepärast käsitletakse 2014. aastaks esitatud nõudeid üleminekueeskirjade alusel.

Teise samba puhul on tavaline, et kahe programmitöö perioodi vahel määratakse kindlaks üleminekueeskirjad. Üleminekueeskirju on üldjuhul vaja kahe järjestikuse programmitöö perioodi ühendamiseks, nagu juba kogeti praeguse programmitöö perioodi alguses. Maaelu arengu puhul on seekord siiski vaja ka spetsiaalset üleminekukorda, nimelt selleks, et tegelda uue otsetoetuste režiimi hilinemisest tingitud tagajärgedega teatud maaelu arengu meetmetele, eriti nendega, mis on seotud põllumajanduse keskkonnameetmete ja kliimameetmete viitetasandiga ning nõuetele vastavuse eeskirjade kohaldamisega. Üleminekukorda on vaja ka selleks, et liikmesriigid saaksid 2014. aastal jätkuvalt võtta uusi kohustusi pindala ja loomadega seotud meetmete jaoks, isegi kui praeguse perioodi vahendid on ammendatud. Need uued, nagu ka vastavad kestvad kohustused on kõlblikud toetuse saamiseks järgmise programmitöö perioodi maaelu arengu programmide uutest finantspakettidest.

Horisontaalregulatsiooni osas on üleminekumeetmeid vaja ainult põllumajandusettevõtete nõustamise süsteemi, ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi ja nõuetele vastavuse jaoks, kuna need on seotud otsetoetustega.

Eespool märgitud põhjustel peavad nõukogu ja Euroopa Parlament enne aasta lõppu vastu võtma spetsiaalsed üleminekueeskirjad, millega vajaduse korral muudetakse praeguse ÜPP alusakte.

2. HUVITATUD ISIKUTEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

Üleminekueeskirjade üle ei olnud vaja huvitatud isikutega konsulteerida või nende mõju hinnata, sest need kohandused tulenevad mitmeaastase finantsraamistiku ja ÜPP reformi teemal toimuvate institutsioonidevaheliste arutelude hetkeseisust.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

Otsetoetuste kohta nähakse üleminekumeetmetes kõigepealt ette praeguste süsteemide – ühtne otsetoetuste kava, ühtse pindalatoetuse kava, tootmiskohustusega seotud süsteemid, ka artikli 68 alusel eritoetusena antavad toetused – põhielementide pikendamine nõudeaastaks 2014. Teiseks hõlmavad need Euroopa Ülemkogu 8. veebruari järelduste finantsmõjusid,

sealhulgas liikmesriikidevahelise ühtlustamise protsessi algust, tingimusel et Euroopa Parlament annab nõusoleku. Üleminekumeetmete kasutuselevõtmine eeldab, et teatud kuupäevi, mis on esitatud komisjoni ettepanekus otsetoetuste kohta pärast 2013. aastat, tuleb vastavalt kohandada, et tagada kooskõla kavandatava käesoleva määrusega.

Maaelu arengu jaoks tuleb üleminekueeskirjad kehtestada selleks, et kindlaks määrata, kuidas praegused meetmed üle kanda järgmisesse programmitöö perioodi, koos nende rahastamisega uuest finantspaketist. Lisaks määratakse nendes eeskirjades kindlaks, millised lähte- ja nõuetele vastavuse eeskirjad peaksid kehtima 2014. aastal. Lõpuks kehtestatakse nendes eeskirjades üleminekusätted Horvaatia jaoks.

Üleminekumeetmed hõlmavad ka sätteid liikmesriikide võimaluse kohta kanda vahendeid üle ühest sambast teise. Selline paindlikkusmehhanism on ÜPP reformi element, mille kohta tuleb teha otsus seadusandliku tavamenetlusega. Selles küsimuses võttis 13. märtsil 2013 seisukoha Euroopa Parlament ja 19. märtsil 2013 põllumajanduse nõukogu. Kui nõukogu võttis Euroopa Ülemkogu järeldused mitmeaastase finantsraamistiku kohta üle, siis Euroopa Parlament suurendas komisjoni ettepanekus esitatud protsendimäärasid 15 %-ni teise sambasse ülekandmise ja 10 %-ni esimesse sambasse ülekandmise korral. Viimast lubatakse ainult liikmesriikidele, kelle keskmine makse on alla 90 % ELi keskmisest. Käesolev ettepanek ei piira lõppotsust, mille seadusandja teeb selle konkreetse elemendi kohta, ja selle näitamiseks on artikli osad, mis kuuluvad üleminekumeetmetesse ja erinevad artiklist 14 komisjoni ettepanekus otsetoetuste kohta pärast 2013. aastat, pandud nurksulgudesse.

4. MÕJU EELARVELE

Käesoleva määruse eelnõuga ainult rakendatakse komisjoni ettepanekuid mitmeaastase finantsraamistiku ja ÜPP reformi kohta eelarveaastaks 2015, võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 8. veebruari 2013. aasta järeldusi. See hõlmab otsetoetuste liikmesriikidevahelist ühtlustamist, ÜPP sammastega seotud paindlikkuse suurendamist ja maaelu arengu kaasrahastamise määra. Euroopa Ülemkogu järeldustest tulenevad uued elemendid on pandud nurksulgudesse, kuni lõppkokkuleppeni mitmeaastase finantsraamistiku suhtes.

Komisjoni ettepanekuga võrreldes nähakse Euroopa Ülemkogu 8. veebruari 2013. aasta järeldustes ette otsetoetuste vähendamine 830 miljoni euro võrra (praegustes hindades) eelarveaastal 2015 (mis vastab otsetoetuste puhul nõudeaastale 2014). Otsetoetuste ülemmäära jaotamisel liikmesriikide vahel võetakse arvesse liikmesriikidevahelist ühtlustamist, nagu see peaks algama eelarveaastast 2015. Euroopa Ülemkogu järeldustes muudetakse komisjoni ettepanekuga võrreldes ühtlustamise ajakava (6 aastat) ja lisatakse miinimumtase 196 eurot/ha, mis tuleks saavutada eelarveaastaks 2020.

Komisjoni ettepanekuga võrreldes suurendatakse vastavalt Euroopa Ülemkogu järeldustele paindlikkust vahendite sammastevahelise ümbersuunamise suhtes. See on eelarve suhtes neutraalne, sest täpselt samad summad, mida ühest fondist (EAGF või EAFRD) vähendatakse, tehakse kättesaadavaks teisele fondile (EAGF või EAFRD).

Maaelu arengu puhul on käesoleva määruse eelnõu eesmärk tagada mitmete mitmeaastaseid kohustusi hõlmavate meetmete jätkuvus. Need sätted ei mõjuta eelarvet, sest maaelu arengu eraldis ei muutu. Maksed võivad aja jooksul jaguneda siiski veidi teistmoodi kui muidu, aga seda ei saa praegusel etapil arvudes väljendada.

Käesoleva ettepaneku mõju eelarvele on esitatud ettepanekutele lisatud finantsaruandes.

2013/0117 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega kehtestatakse teatavad üleminekusätted Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antava maaelu arengu toetuse kohta ja muudetakse määrust (EL) nr [RD] (vahendite ja nende jaotamise kohta) 2014. aasta suhtes ning nõukogu määrust (EÜ) nr 73/2009, samuti määrusi (EL) nr [DP], (EL) nr [HZ] ja (EL) nr [sCMO] seoses nende kohaldamisega aastal 2014

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust[1],

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust[2],

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu … määruses (EL) nr […] [RD] Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuse kohta,[3] mida tuleks kohaldada 1. jaanuarist 2014, kehtestatakse üldeeskirjad, millega reguleeritakse maaelu arendamiseks antavat liidu toetust, ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu 20. septembri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 1698/2005 Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta,[4] ilma et see piiraks seda määrust rakendavate määruste jätkuvat kohaldamist, kuni komisjon need kehtetuks tunnistab. Selleks et hõlbustada üleminekut määruse (EÜ) nr 1698/2005 kohastelt olemasolevatelt toetuskavadelt uuele õigusraamistikule, mis katab 1. jaanuaril 2014. aastal algavat programmitöö perioodi („uus programmitöö periood”), tuleks vastu võtta üleminekueeskirjad, et vältida raskusi või hilinemisi maaelu arengu toetuse rakendamisel, mis võib tuleneda uute maaelu arengukavade vastuvõtmise ajast. Sel põhjusel tuleks ette näha, et liikmesriigid võivad jätkata oma olemasolevate maaelu arengukavade alusel juriidiliste kohustuste võtmist 2014. aastal teatud meetmete puhul ja et nendest tulenevad kulud on toetuskõlblikud uuel programmitöö perioodil.

(2) Arvestades olulist muudatust looduslikust eripärast tingitud oluliste piirangutega alade piiritlemise meetodis, mis on kavandatud eelolevaks programmitöö perioodiks, tuleks ette näha, et 2014. aastal võetud uute juriidiliste kohustuste puhul põllumajandustootja kohustust jätkata sellel alal põllumajandustegevust viis aastat ei kohaldata.

---

1 ELT C […], lk […].
2 ELT C […], lk […].
3 ELT L […], […], lk […].
4 ELT L 277, 21.10.2005, lk 1.

(3) Õiguskindluse tagamiseks ülemineku jooksul tuleks sätestada, et määruse (EÜ) nr 1698/2005 kohased pindalapõhiste või loomadega seotud meetmetega tehtud kulud peaksid olema abikõlblikud EAFRDi makse saamiseks uuel programmitöö perioodil, kui on veel vaja makseid teha. Usaldusväärse finantsjuhtimise ja kava tõhusa rakendamise tagamiseks peaksid sellised kulud olema liikmesriikide maaelu arengukavades ning juhtimis- ja kontrollisüsteemides läbivalt selgelt märgitud. Selleks et vältida asjatut keerukust maaelu arengukavade finantsjuhtimises uuel programmitöö perioodil, tuleks sätestada, et üleminekukulude suhtes kohaldatakse uue programmitöö perioodi kaasrahastamismäärasid.

(4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu … määruses (EL) nr […], millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad [DP],[5] kehtestatakse uued toetuskavad ja seda kohaldatakse 1. jaanuarist 2014. See kohaldamiskuupäev ei võimalda 2014. aastaks taotluste esitamiseks vajalike halduslike ja praktiliste korralduste tegemist õigeks ajaks. Seepärast tuleb uue otsetoetuste režiimi kohaldamist ühe aasta võrra edasi lükata. Nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks,[6] peaks seega jääma aluseks, mille põhjal anda põllumajandustootjatele sissetulekutoetust kalendriaastal 2014, võttes seejuures nõuetekohaselt arvesse [määrust, millega kehtestatakse mitmeaastane finantsraamistik][7].

(5) Arvestades, et määrust (EÜ) nr 73/2009 tuleb 2014. aastal jätkuvalt kohaldada, ja selleks, et tagada järjekindlus nõuetele vastavust ja teatud meetmete nõutavatest standarditest kinnipidamist käsitlevate sätete rakendamises, tuleks sätestada, et asjaomaseid sätteid, mis kehtivad 2007.–2013. aasta programmitöö perioodil, kohaldatakse edasi kuni uue õigusraamistiku kohaldatavaks muutumiseni. Samadel põhjustel tuleks sätestada, et 2013. aastal kehtivad sätteid, mis käsitlevad täiendavaid riiklikke otsetoetusi Horvaatiale, kohaldatakse edasi.

(6) Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr […][HZ][8] artiklile 76 saavad liikmesriigid teha otsetoetuste ettemakseid. Määruse (EÜ) nr 73/2009 kohaselt on sellise võimaluse jaoks vaja komisjoni luba. Otsetoetuskavade rakendamise kogemus näitab, et on asjakohane võimaldada põllumajandustootjatel saada ettemakseid. 2014. aastal esitatud taotluste puhul peaksid need ettemaksed piirduma kuni 50 %-ga määruse (EÜ) nr 73/2009 I lisas loetletud toetuskavadest ja kuni 80 %-ga veise- ja vasikalihatoetustest.

(7) [Määruse, millega kehtestatakse mitmeaastane finantsraamistik] järgimiseks ja eelkõige põllumajandustootjatele otsetoetuste andmiseks kättesaadava summa ühtlustamiseks ning ka liikmesriikidevahelise ühtlustamise mehhanismi jaoks on vaja muuta määruse (EÜ) nr 73/2009 VIII lisas 2014. aastaks kehtestatud riiklikke ülemmäärasid. Riiklike ülemmäärade muutmine mõjutab paratamatult summasid, mida üksikud põllumajandustootjad võivad 2014. aastal otsetoetustena saada. Seepärast tuleks sätestada, kuidas see muudatus mõjutab toetusõiguste väärtust ja muude otsetoetuste taset.

---

5 ELT L […], […], lk […].
6 ELT L 30, 31.1.2009, lk 16.
7 ELT L […], […], lk […].
8 ELT L […], […], lk […].

(8) Määruse (EÜ) nr 73/2009 rahalisel rakendamisel omandatud kogemus näitas, et teatud sätteid on vaja selgitada, eriti seoses osutatud määruse VIII lisas esitatud arvudega hõlmatud elementidega ja liikmesriikidele antud võimalusega kasutada ühtses otsetoetuste kavas kulutamata jäänud vahendeid eritoetuse rahastamiseks. Kuna määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklit 40 tuleb muuta, et teha selgeks, kuidas liikmesriigid peavad arvesse võtma muutusi riiklikes ülemmäärades, on asjakohane kasutada seda võimalust asjaomaste sätete sõnastuse selgitamiseks.

(9) Määruse (EÜ) nr 73/2009 kohaselt oli liikmesriikidel võimalik otsustada, kas nad kasutavad teatud protsenti oma riiklikust ülemmäärast eritoetuse andmiseks oma põllumajandustootjatele, samuti võisid nad varasema otsuse läbi vaadata, et muuta sellist toetust või toetuse andmine lõpetada. On asjakohane näha ette nende otsuste täiendav läbivaatamine alates kalendriaastast 2014. Samal ajal tuleb veel üheks aastaks pikendada määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 69 lõike 5 kohaselt mõnes liikmesriigis makstava eritoetuse maksmise eritingimusi, mis peaksid aeguma 2013. aastal, et vältida toetusetaseme katkestust.

(10) Määruses (EÜ) nr 73/2009 sätestatud ühtse pindalatoetuse kava on olemuselt üleminekukava ja pidi lõppema 31. detsembril 2013. Kuna ühtse pindalatoetuse kava asendatakse uue põhitoetuskavaga alles 1. jaanuarist 2015, on vaja ühtse pindalatoetuse kava pikendada aastaks 2014, et uued liikmesriigid ei peaks kohaldama ühtset otsetoetuste kava ainult ühel aastal.

(11) Selleks et liikmesriigid saaksid paremini arvesse võtta oma põllumajandussektori vajadusi või paindlikumalt tugevdada oma maaelu arendamise poliitikat, tuleks neile anda võimalus kanda vahendeid üle oma otsetoetuste ülemmääradest oma maaelu arendamiseks eraldatud toetusele ning maaelu arendamiseks eraldatud toetusest nende otsetoetuste ülemmääradele. Samas tuleks liikmesriikidele, kus otsetoetuste tase jääb alla 90 % ELi keskmisest toetustasemest, anda võimalus kanda täiendavaid vahendeid üle nende maaelu arendamiseks eraldatud toetusest nende otsetoetuste ülemmääradele. Sellised valikud tuleks, teatavate piirangutega, teha üks kord ja kogu eelarveaastate vahemikuks 2015–2020.

(12) Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ (millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik)[9] artiklile 22 tunnistatakse nõukogu 17. detsembri 1979. aasta direktiiv 80/68/EMÜ põhjavee kaitse kohta teatavatest ohtlikest ainetest lähtuva reostuse eest[10] kehtetuks alates 22. detsembrist 2013. Selleks et nõuetele vastavuse eeskirjad hõlmaksid jätkuvalt põhjavee kaitset, on asjakohane kohandada nõuetele vastavuse reguleerimisala ning määratleda hea põllumajandus- ja keskkonnaseisundi standard, mis hõlmaks direktiivi 80/68/EMÜ artiklite 4 ja 5 nõudeid.

(13) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr […][sCMO][11] on ette nähtud siidiussikasvatuse toetuse lisamine otsetoetuskavasse ja seega selle kõrvaldamine määrusest (EL) nr […][sCMO]. Arvestades uue otsetoetuskava kohaldamise hilinemist, on asjakohane näha ette siidiussisektoris abi jätkamine veel üheks aastaks.

(14) Pealegi tuleks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr […][HZ] (ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja järelevalve kohta)[12] III jaotises, V jaotise II peatükis ja VI jaotises sätestatud põllumajandusettevõtjate

---

9 EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1.
10 EÜT L 20, 26.1.1980, lk 43.
11 ELT L […], […], lk […].
12 ELT L […], […], lk […].

nõustamise süsteemi, integreeritud haldus- ja kontrollisüsteemi ning nõuetele vastavust käsitlevaid sätteid kohaldada 1. jaanuarist 2015.

(15) Pärast määrusesse (EÜ) nr 73/2009 artikli 136a lisamist ja määruse (EL) nr [DP], mida kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2015, artikli 14 asendamist tuleb määruses (EL) nr […] [RD] viiteid määruse (EL) nr [DP] artiklile 14 muuta.

(16) Seega tules määrusi (EÜ) nr 73/2009, (EL) nr […][DP], (EL) nr […][HZ], (EL) nr […][sCMO] ja (EL) nr […] [RD] vastavalt muuta.

(17) Käesolevat määrust tuleks kohaldada 1. jaanuarist 2014. Määruses (EÜ) nr 73/2009 ja määruses (EL) nr [DP], nagu seda on käesoleva määrusega muudetud, sätestatud sammastevahelise ülekandmisega seotud paindlikkuse eeskirjade kattumise vältimiseks on asjakohane sätestada, et seda konkreetset muudatusettepanekut määruse (EÜ) nr 73/2009 kohta kohaldatakse alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast ning et muudatusettepanekuid määruse (EL) nr [DP] kohta, sealhulgas selle edasilükatud kohaldamist alates 1. jaanuarist 2015, kohaldatakse alates määruse (EL) nr [DP] jõustumisest. Lisaks tuleks määruse (EÜ) nr 73/2009 II ja III lisa muudatusi kohaldada alates 22. detsembrist 2013,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

1. PEATÜKK

Üleminekusätted maaelu arengu toetuse kohta

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 1698/2005 kohased juriidilised kohustused 2014. aastal

1. Erandina määruse (EL) nr […] [RD] artiklist 94 võivad liikmesriigid määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 36 punkti a alapunktide i–v ja punkti b alapunktide iv ja v kohaste meetmete puhul jätkata 2014. aastal toetusesaajate suhtes uute juriidiliste kohustuste võtmist vastavalt määruse (EÜ) nr 1698/2005 alusel vastu võetud maaelu arengukavadele isegi pärast seda, kui programmitöö perioodi 2007–2013 finantsressursid on ära kasutatud, kuni programmitöö perioodiks 2014–2020 vastava maaelu arengukava vastuvõtmiseni. Nende kohustuste alusel tehtavad kulud on abikõlblikud vastavalt käesoleva määruse artiklile 3.

2. Nõukogu määruse (EÜ) nr 1257/1999[13] artikli 14 lõike 2 teise taande tingimust ei kohaldata määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 36 punkti a alapunktide i ja ii alusel liikmesriikide poolt 2014. aastal võetud uute juriidiliste kohustuste suhtes.

Artikkel 2

Määruse (EÜ) nr 1698/2005 artiklite 50a ja 51 jätkuv kohaldamine

Erandina määruse (EL) nr […] [RD] artiklist 94 kohaldatakse kuni 31. detsembrini 2014 määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikleid 50a ja 51 seoses meetmetega, mis on välja valitud 2014.–2020. aasta programmitöö perioodi maaelu arengukavades vastavalt määruse (EL) nr […] [RD] artikli 22 lõike 1 punktidele a ja b seoses iga-aastase lisatasuga ning osutatud määruse artiklitele 29–32, 34 ja 35.

[13] EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80.

Artikkel 3

Teatud liiki kulude abikõlblikkus

1. Erandina määruse (EL) nr […] [RD] artikli 7 lõikest 1 on toetusesaajate suhtes võetud juriidiliste kohustustega seotud kulud, mis on tehtud määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 36 punkti a alapunktides i–v ja punkti b alapunktides iv ja v ning osutatud määruse artikli 36 punkti b alapunktides i ja iii sätestatud meetmetega seoses iga-aastase lisatasuga, 2014.–2020. aasta programmitöö perioodil abikõlblikud EAFRDi toetuse saamiseks järgmistel juhtudel:

   a) 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2015 tehtavad maksed, kui rahaeraldis vastavalt määrusele (EÜ) nr 1698/2005 vastu võetud vastava kava asjaomasele meetmele on juba ära kasutatud, ja

   b) pärast 31. detsembrit 2015 tehtavad maksed.

2. Lõikes 1 osutatud kulud on abikõlblikud 2014.–2020. aasta programmitöö perioodil EAFRDi toetuse saamiseks, tingimusel et on täidetud järgmised tingimused:

   a) sellised kulud on ette nähtud vastavas maaelu arengukavas 2014.–2020. aasta programmitöö perioodiks;

   b) kohaldatakse vastava meetme EAFRD toetusmäära määruse (EL) nr […] [RD] alusel, nagu on sätestatud käesoleva määruse I lisas;

   c) liikmesriigid tagavad, et asjaomased üleminekumeetmed on nende juhtimis- ja kontrollisüsteemide kaudu selgelt identifitseeritud.

Artikkel 4

Määruse (EÜ) nr 73/2009 teatud sätete kohaldamine 2014. aastal

1. 2014. aasta suhtes loetakse viidet määruse (EL) nr [HZ] VI jaotise I peatükile määruse (EL) nr […] [RD] artiklites 29, 30, 31 ja 34 viitena määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklitele 5 ja 6 ning II ja III lisale.

2. 2014. aasta suhtes loetakse viidet määruse (EL) nr […] [RD] artikli 40a lõikes 1 määruse (EL) nr [DP] artiklile 17a viitena määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 132. Sama aasta suhtes loetakse viidet määruse (EL) nr […] [RD] artikli 40a lõike 2 punktis a määruse (EL) nr [DP] artiklile 16a viitena määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 121.

2. PEATÜKK

Muudatused

Artikkel 5

Määruse (EÜ) nr 73/2009 muudatused

1. Määrust (EÜ) nr 73/2009 muudetakse järgmiselt.

   1) Artiklile 29 lisatakse järgmine lõige:

„5. Erandina lõikest 2 võivad liikmesriigid teha alates 16. oktoobrist 2014 põllumajandustootjatele 2014. aastal esitatud avalduste alusel ettemakseid kuni 50 % I lisas loetletud toetuskavadest.

IV jaotise 1. peatüki 11. jaos sätestatud veise- ja vasikalihatoetuste puhul võivad liikmesriigid esimeses lõigus osutatud summat suurendada kuni 80 %-ni.”

2) Artikkel 40 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 40*

Riiklikud ülemmäärad

1. Iga liikmesriigi puhul on igal aastal kõigi jaotatud toetusõiguste, artiklis 41 osutatud riikliku reservi ja kooskõlas artikli 51 lõikega 2 ja artikli 69 lõikega 3 kehtestatud ülemmäärade koguväärtus võrdne vastava riikliku ülemmääraga, mis on kehtestatud VIII lisas.

2. Vajaduse korral liikmesriik vähendab/suurendab lineaarselt kõikide toetusõiguste väärtust ja/või artiklis 41 osutatud riikliku reservi summat, et tagada vastavus VIII lisas kehtestatud ülemmääraga.

3. Ilma et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr [HZ]* artikli 25 kohaldamist, ei ületa liikmesriigis käesoleva määruse artiklite 34, 52, 53 ja 68 alusel kalendriaasta 2014 kohta lubatud otsetoetuste summad ja määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 111 alusel siidiussikasvatajatele makstava abi summad käesoleva määruse VIII lisas kõnealuseks aastaks kehtestatud ülemmäära. Vajaduse korral ja selleks, et järgida VIII lisas kehtestatud ülemmäärasid, vähendavad liikmesriigid lineaarselt otsetoetuste summasid kalendriaasta 2014 suhtes.

* ELT L …, …, lk …”.

3) Artikli 51 lõikele 2 lisatakse järgmine lõik:

„2014. aasta puhul on artiklites 52 ja 53 osutatud otsetoetuste ülemmäärad samasugused kui 2013. aastaks kehtestatud ülemmäärad, mida on korrutatud iga asjaomase liikmesriigi jaoks arvutatava teguriga, mille leidmiseks jagatakse VIII lisas 2014. aastaks kehtestatud riiklik ülemmäär 2013. aastaks kehtestatud riikliku ülemmääraga. Seda korrutamist kohaldatakse ainult liikmesriikide suhtes, kus VIII lisas 2014. aastaks kehtestatud riiklik ülemmäär on madalam kui 2013. aasta riiklik ülemmäär.”

4) Artikli 68 lõike 8 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„8. Artikli 69 lõikes 1 osutatud otsuse teinud liikmesriigid võivad ...[14] oma otsuse läbi vaadata ja otsustada alates 2014. aastast:”

5) Artiklit 69 muudetakse järgmiselt:

a) Lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid võivad otsustada 1. augustiks 2009, 1. augustiks 2010, 1. augustiks 2011, 1. septembriks 2012 või […[15]] kasutada sellisele otsusele järgnevast aastast või, kui otsus tehakse [...], siis

[14] ELT, sisestada käesoleva määruse jõustumise kuupäevast ühe kuu võrra hilisem kuupäev.

[15] ELT, sisestada käesoleva määruse jõustumise kuupäevast ühe kuu võrra hilisem kuupäev.

2014. aastast alates kuni 10 % oma artiklis 40 osutatud riiklikust ülemmäärast või, Malta puhul, 2 000 000 eurot artikli 68 lõikes 1 osutatud eritoetuseks.”

b) Lõike 3 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Üksnes artikli 40 lõikes 2 ettenähtud riiklikest ülemmääradest kinnipidamise tagamise ja artikli 41 lõikes 1 osutatud arvutuse tegemise eesmärgil lahutatakse artikli 68 lõike 1 punktis c osutatud toetuse maksmiseks kasutatud summad artikli 40 lõikes 1 osutatud riiklikust ülemmäärast. Kõnealused summad loetakse määratud toetusõigusteks.”

c) Lõike 5 esimeses lauses asendatakse „2013” arvuga „2014”.

d) Lõike 6 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Üksnes artikli 40 lõikes 2 ettenähtud riiklikest ülemmääradest kinnipidamise tagamise ja artikli 41 lõikes 1 osutatud arvutuse tegemise eesmärgil ei loeta asjaomast summat käesoleva artikli lõike 3 kohaselt kehtestatud ülemmäära osaks, kui liikmesriik kasutab käesoleva lõike esimese lõigu punktis a sätestatud võimalust.”

6) Artikli 90 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Toetuse summa iga toetuskõlbliku hektari kohta määratakse, korrutades lõikes 2 kehtestatud saagikused järgmiste võrdlussummadega:

Bulgaarias: [520,20] eurot

Kreekas: [234,18] eurot

Hispaanias: [362,15] eurot

Portugalis: [228,00] eurot.”

7) Artikli 122 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Ühtse pindalatoetuse kava saab kasutada kuni 31. detsembrini 2014.”

8) Artikli 131 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Ühtse pindalatoetuse kava kohaldavad uued liikmesriigid võivad 1. augustiks 2009, 1. augustiks 2010, 1. augustiks 2011, 1. septembriks 2012 või […[16]] otsustada kasutada nimetatud otsuse tegemise aastale järgnevast aastast või, kui otsus tehti […[17]], siis alates aastast 2014, kuni 10 % artiklis 40 osutatud riiklikest ülemmääradest, et maksta põllumajandustootjatele toetust, nagu on sätestatud artikli 68 lõikes 1 ja kooskõlas III jaotise 5. peatükiga, kui see on kohaldatav.”

9) VI jaotisele lisatakse järgmine artikkel 136a:

„Artikkel 136a

Sammastevaheliste ülekannetega seotud paindlikkus

[16] ELT, sisestada käesoleva määruse jõustumise kuupäevast ühe kuu võrra hilisem kuupäev.

[17] ELT, sisestada käesoleva määruse jõustumise kuupäevast ühe kuu võrra hilisem kuupäev.

„1. Enne ...[18] võivad liikmesriigid otsustada, et nad kasutavad EAFRDst rahastatavate maaelu arengu programmide raames võetavate meetmete jaoks, mis on täpsustatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr […] [RD],* aastaks 2014 lisatoetust kuni [15] % oma iga-aastasest riiklikust ülemmäärast, mis on sätestatud käesoleva määruse VIII lisas kalendriaastateks 2014–2019 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr [DP]** II lisas aastateks 2015–2019. Selle tulemusel ei saa vastavat summat kasutada enam otsetoetuste andmiseks.

Esimeses lõigus osutatud otsusest teavitatakse komisjoni kõnealuses lõigus osutatud kuupäevaks.

Teise lõigu kohaselt teatatav protsendimäär jääb esimeses lõigus osutatud aastate jooksul samaks.

2. [Liikmesriigid], kes ei kasuta lõikes 1 osutatud võimalust, [võivad enne ...[19] otsustada, et nad kasutavad käesoleva määruse ja määruse (EL) nr [DP] alusel otsetoetusteks kuni [15] % EAFRDst rahastatavate maaelu arengukavade meetmete toetuseks eraldatud summast perioodil 2015–2020, nagu on täpsustatud määruses (EL) nr […] [RD]]. Bulgaaria, Eesti, Soome, Läti, Leedu, Poola, Portugal, Rumeenia, Slovakkia, Hispaania, Rootsi ja Ühendkuningriik võivad otsustada kasutada otsetoetustena [täiendavalt] [10 %] maaelu arenguks eraldatud summast. Selle tulemusel ei saa vastavat summat kasutada enam toetusmeetmete jaoks maaelu arengu programmitöö alusel.

Esimeses lõigus osutatud otsusest teavitatakse komisjoni kõnealuses lõigus osutatud kuupäevaks.

Teise lõigu kohaselt teatatav protsendimäär jääb lõike 1 esimeses lõigus osutatud aastate jooksul samaks.

3. Selleks et võtta arvesse lõigetele 1 ja 2 vastavaid liikmesriikide teatatud otsuseid, on komisjon volitatud võtma kooskõlas artikliga 141a vastu delegeeritud õigusakte VIII lisas kehtestatud ülemmäärade läbivaatamiseks.

* ELT L …, …, lk.

** ELT L …, …, lk …”.

10) Artikkel 141a asendatakse järgmisega:

„Artikkel 141a

Delegeerimine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Volitused võtta vastu artiklis 11a osutatud delegeeritud õigusakte on komisjonile delegeeritud 1. septembrist 2012 kuni 31. detsembrini 2014.

[18] ELT, sisestada käesoleva määruse jõustumise kuupäevast seitsme päeva võrra hilisem kuupäev.

[19] ELT, sisestada käesoleva määruse jõustumise kuupäevast seitsme päeva võrra hilisem kuupäev.

Volitused võtta vastu artikli 136a lõikes 3 osutatud delegeeritud õigusakte on komisjonile delegeeritud […[20]] kuni 31. detsembrini 2014.

3. Euroopa Parlament või nõukogu võib artiklis 11a ja artikli 136a lõikes 3 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 11a ja artikli 136a lõike 3 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.”

11) II, III ja VIII lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse II lisale.

Artikkel 6

Määruse (EL) nr […][DP] muudatused

Määrust (EL) nr […] [DP] muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 6 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Selleks et võtta arvesse suundumusi seoses makstavate otsetoetuste maksimaalsete kogusummadega, sealhulgas summadega, mis tulenevad liikmesriikide otsustest vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 136a ja käesoleva määruse artiklile 14 ning käesoleva määruse artikli 17b teise lõigu kohaldamisest tulenevatest otsustest, on komisjon vastavalt käesoleva määruse artiklile 55 volitatud võtma vastu delegeeritud õigusakte käesoleva määruse II lisas kehtestatud ülemmäärade läbivaatamiseks**.**”

2) Artikkel 14 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 14

Sammastevaheliste ülekannetega seotud paindlikkus

„1. Enne ...[21] võivad liikmesriigid otsustada kasutada EAFRDst rahastatavate maaelu arengu programmide raames võetavate meetmete jaoks, mis on täpsustatud määruses (EL) nr […] [RD], aastaks 2014 lisatoetust kuni [15] % oma iga-aastasest riiklikust ülemmäärast, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 VIII lisas kalendriaastateks 2014–2019 ja käesoleva määruse II lisas aastateks 2015–2019. Selle tulemusel ei saa vastavat summat kasutada enam otsetoetuste andmiseks.

[20] ELT, sisestada käesoleva määruse jõustumise kuupäevast seitsme päeva võrra hilisem kuupäev.

[21] ELT, sisestada käesoleva määruse jõustumise kuupäevast seitsme päeva võrra hilisem kuupäev.

Esimeses lõigus osutatud otsusest teavitatakse komisjoni kõnealuses lõigus osutatud kuupäevaks.

Teise lõigu kohaselt teatatav protsendimäär jääb esimeses lõigus osutatud aastate jooksul samaks.

2. [Liikmesriigid], kes ei kasuta lõikes 1 osutatud võimalust, [võivad enne ...[22] otsustada kasutada määruse (EÜ) nr 73/2009 ja käesoleva määruse alusel otsetoetusteks kuni [15] % EAFRDst rahastatavate maaelu arengukavade meetmete toetuseks eraldatud summast perioodil 2015–2020, nagu on täpsustatud määruses (EL) nr […] [RD]]. Bulgaaria, Eesti, Soome, Läti, Leedu, Poola, Portugal, Rumeenia, Slovakkia, Hispaania, Rootsi ja Ühendkuningriik võivad otsustada kasutada otsetoetustena [täiendavalt] [10 %] maaelu arenguks eraldatud summast. Selle tulemusel ei saa vastavat summat kasutada enam toetusmeetmete jaoks maaelu arengu programmitöö alusel.

Esimeses lõigus osutatud otsusest teavitatakse komisjoni kõnealuses lõigus osutatud kuupäevaks.

Teise lõigu kohaselt teatatav protsendimäär jääb lõike 1 esimeses lõigus osutatud aastate jooksul samaks.”

3) Artikli 57 lõikes 2 lisatakse esimese lõigu järele järgmine lõik:

„Seda kohaldatakse siiski edasi abitaotluste suhtes, mis esitatakse nõudeaastate kohta, mis algavad enne 1. jaanuari 2015.”

4) Artiklis 59 asendatakse teine ja kolmas lõik järgmisega:

„Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2015.

Artikli 20 lõiget 5, artikli 22 lõiget 6, artikli 35 lõiget 1, artikli 37 lõiget 1 ja artiklit 39 kohaldatakse siiski alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast.”

Artikkel 7

Määruse (EL) nr […][HZ] muudatus

Määruse (EL) nr […][HZ] artikkel 115 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 115*

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2014, välja arvatud:

(a) artiklid 7, 8 ja 9, mida kohaldatakse alates 16. oktoobrist 2013;

(b) artiklid 18, 42, 43 ja 45, mida kohaldatakse alates 16. oktoobrist 2013 kulude suhtes, mis on tehtud alates 16. oktoobrist 2013;

(c) III jaotis, V jaotise II peatükk ja VI jaotis, mida kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2015.”

[22] ELT, sisestada käesoleva määruse jõustumise kuupäevast seitsme päeva võrra hilisem kuupäev.

Artikkel 8

Määruse (EL) nr […][sCMO] muudatus

Määruse (EL) nr […][sCMO] artikli 163 lõikesse 1 lisatakse järgmine punkt:

„h) Artiklit 111 [määruse (EL) nr KOM(2010) 799 artiklit 155] kuni 31. märtsini 2015.”

Artikkel 9

Määruse (EL) nr […] [RD] muudatus

Määruse (EL) nr […] [RD] artikli 64 lõiked 4 ja 5 asendatakse järgmisega:

„4. Komisjon teeb rakendusaktiga lõikes 1 osutatud summade iga-aastase jaotuse liikmesriikide kaupa pärast lõikes 2 nimetatud summa mahaarvamist ning võttes arvesse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009* artikli 136a lõikes 2 osutatud rahaliste vahendite ülekandmist.

Iga-aastase jaotuse tegemisel võtab komisjon arvesse:

a) artiklis 4 osutatud eesmärkidega seotud objektiivseid kriteeriume ning

b) varasemaid tulemusi.

5. Lisaks lõikes 4 osutatud summadele hõlmatakse samas lõikes osutatud rakendusaktiga ka määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 136a lõike 1 ja määruse (EL) nr [DP] artikli 7 lõike 2 kohaldamisel EAFRD-le ülekantud vahendid ning määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklite 10b ja 136 rakendamisel kalendriaasta 2013 kohta EAFRD-le ülekantud vahendid.

_____

* ELT L 30, 31.1.2009, lk 16.”

3. PEATÜKK

Lõppsätted

Artikkel 10

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2014.

Kuid:

– artikli 5 punkte 9 ja 10 kohaldatakse alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast;

– käesoleva määruse artikli 5 punkti 11 kohaldatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 II ja III lisa suhtes alates 22. detsembrist 2013, ja

– käesoleva määruse artiklit 6 kohaldatakse alates määruse (EL) nr […] [DP] jõustumise kuupäevast.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel *president*	*Nõukogu nimel* *eesistuja*

I LISA

Pindalapõhiste ja loomadega seotud meetmete artiklite vastavus programmitöö perioodidel 2007–2013 ja 2014–2020

Määrus (EÜ) nr 1698/2005	Määrus (EL) nr […] [RD]
Artikli 36 punkti a alapunktid i ja ii – ebasoodsate looduslike tingimuste toetus mägipiirkondade põllumajandustootjatele ja ebasoodsate looduslike tingimuste toetus muude kui mägipiirkondade põllumajandustootjatele	Artikkel 32 – toetused looduslikust või muust eripärast tingitud piirangutega aladele
Artikli 36 punkti a alapunkt iii – Natura 2000 toetus ja direktiiviga 2000/60/EÜ seotud toetus	Artikkel 31 – Natura 2000 ja veepoliitika raamdirektiivi kohased toetused
Artikli 36 punkti a alapunkt iv – põllumajanduslik keskkonnatoetus	Artikkel 29 – põllumajanduse keskkonna- ja kliimatoetused
Artikli 36 punkt v – loomade heaolu toetus	Artikkel 34 – loomade heaolu
Artikli 36 punkti b alapunktid i ja iii – põllumajandusmaa esmane metsastamine ja mittepõllumajandusmaa esmane metsastamine	Artikli 22 lõike 1 punkt a – metsastamine ja metsamaa loomine
Artikli 36 punkti b alapunkt iv – Natura 2000 toetus	Artikkel 31 – Natura 2000 ja veepoliitika raamdirektiivi kohased toetused
Artikli 36 punkti b alapunkt v – metsanduse keskkonnatoetus	Artikkel 35 – metsanduse keskkonna- ja kliimateenused ja metsakaitse

II LISA

Määruse (EÜ) nr 73/2009 II, III ja VIII lisa muudetakse järgmiselt.

1) II lisa punkt A „Keskkond” asendatakse järgmisega:

„1	Nõukogu 2. aprilli 1979. aasta direktiiv 79/409/EMÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta (EÜT L 103, 25.4.1979, lk 1)	Artikli 3 lõige 1 ja lõike 2 punkt b, artikli 4 lõiked 1, 2 ja 4, artikli 5 punktid a, b ja d
2	Nõukogu 12. juuni 1986. aasta direktiiv 86/278/EMÜ keskkonna ja eelkõige pinnase kaitsmise kohta reoveesetete kasutamisel põllumajanduses (EÜT L 181, 4.7.1986, lk 6)	Artikkel 3
3	Nõukogu 12. detsembri 1991. aasta direktiiv 91/676/EMÜ veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest (EÜT L 375, 31.12.1991, lk 1)	Artiklid 4 ja 5
4	Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7)	Artikkel 6 ja artikli 13 lõike 1 punkt a”

2) III lisa muudetakse järgmiselt:

a) Kanne „Veeressursside kaitse ja majandamine” asendatakse järgmisega:

„Veekaitse ja -majandus:	– Vooluveekogude äärde puhverribade rajamine ([1])	
Veekogude kaitse reostuse ja äravoolu eest; veekasutuse reguleerimine	– Loataotlusmenetluste täitmine, kui vee kasutamiseks niisutussüsteemis tuleb taotleda luba	
	Liites sätestatud meetmed	

([1]) Märkus. Heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste puhverribad peavad nii direktiivi 91/676/EMÜ artikli 3 lõike 2 kohaselt kindlaks määratud tundlikel aladel kui ka väljaspool neid vastama vähemalt nõuetele, mis on seotud direktiivi 91/676/EMÜ II lisa punkti A alapunktis 4 osutatud väetiste kasutamise tingimustega vooluveekogude lähedal, mida kohaldatakse direktiivi 91/676/EMÜ artikli 5 lõike 4 alusel koostatud liikmesriikide tegevusprogrammide kohaselt.”

b) Lisatakse järgmine liide:

„LIIDE

A. Meetmed seoses I loendiga

Liikmesriigid:

– keelavad igasuguse I loendi ainete otseheite,

– nõuavad kõnealuste ainete kõrvaldamise või kõrvaldamise eesmärgil kogumiskohta viimise puhul, mis võib kaasa tuua kaudse heite, eelnevat uurimist. Kõnealuse uurimise põhjal liikmesriigid kas keelavad sellise tegevuse või annavad selleks loa, kui võetakse kõik nimetatud heite vältimiseks vajalikud tehnilised ettevaatusabinõud,

– võtavad kõik vajalikuks peetavad asjakohased meetmed, et vältida I loendi ainete mis tahes kaudset heidet seoses teises taandes nimetamata maapealse või maa-aluse tegevusega.

Kui eelnev uurimine näitab, et põhjavesi, millesse I loendi aineid kavatsetakse lasta, on muuks otstarbeks, eelkõige olme- või põllumajanduskasutuseks kõlbmatu, võib liikmesriik nimetatud ainete

heidet siiski lubada tingimusel, et nende ainete olemasolu ei takista maavarade kasutamist.

Kõnealuseid lube võib anda üksnes juhul, kui on võetud kõik tehnilised ettevaatusabinõud, et vältida nende ainete jõudmist muudesse veeökosüsteemidesse või muude ökosüsteemide kahjustamist nende poolt.

Liikmesriigid võivad pärast eelnevat uurimist anda loa heideteks, mis seonduvad geotermilistel eesmärkidel kasutatud vee tagasijuhtimisega samasse põhjaveekihti, kaevandustest ja karjääridest välja pumbatud veega või ehitustöödeks välja pumbatud veega.

B. Meetmed seoses II loendiga

Liikmesriigid nõuavad eelnevat uurimist järgmistel juhtudel:

– II lisa iga aine otseheide, eesmärgiga piirata selliseid heiteid,

– kõnealuste ainete kõrvaldamine või kõrvaldamise eesmärgil kogumiskohta viimine, mis võib kaasa tuua kaudse heite.

Kõnealuse uurimise põhjal võivad liikmesriigid anda loa, kui võetakse kõik tehnilised ettevaatusabinõud, et vältida põhjavee reostamist nende ainetega.

Lisaks võtavad liikmesriigid vajalikuks peetavad asjakohased meetmed, et piirata II loendi ainete mistahes kaudset heidet seoses esimeses lõigus nimetamata maapealse või maa-aluse tegevusega.

JAOS A OSUTATUD AINEPEREKONDADE JA RÜHMADE I LOEND

I loend sisaldab individuaalseid aineid, mis kuuluvad allpool loetletud aineperekondadesse ja rühmadesse, välja arvatud ained, mille kandmist I loendisse ei peeta seoses nende vähese mürgisuse, püsivuse ja bioakumulatsiooni ohuga vajalikuks.

Ained, mis mürgisuse, püsivuse ja bioakumuleeruvuse põhjal kuuluvad II loendisse, klassifitseeritakse II loendisse.

1. Halogeenorgaanilised ühendid ja ained, mis võivad veekeskkonnas selliseid ühendeid moodustada
2. Fosfororgaanilised ühendid
3. Tinaorgaanilised ühendid
4. Ained, millel veekeskkonnas või selle vahendusel on kantserogeensed, mutageensed või teratogeensed omadused (*)
5. Elavhõbe ja selle ühendid
6. Kaadmium ja selle ühendid
7. Mineraalõlid ja süsivesinikud
8. Tsüaniidid

JAOS B OSUTATUD AINEPEREKONDADE JA RÜHMADE II LOEND

II loend sisaldab individuaalseid aineid ning allpool loetletud aineperekondadesse ja rühmadesse kuuluvaid aineid, mis võivad kahjustada põhjavett.

1. Järgmised metalloidid ja metallid ning nende ühendid:

    1. Tsink
    2. Vask
    3. Nikkel
    4. Kroom
    5. Plii
    6. Seleen
    7. Arseen
    8. Antimon
    9. Molübdeen
    10. Titaan
    11. Tina
    12. Baarium
    13. Berüllium
    14. Boor
    15. Uraan
    16. Vanaadium
    17. Koobalt
    18. Tallium
    19. Telluurium
    20. Hõbe.

2. I loendis nimetamata biotsiidid ja nende derivaadid.

3. Ained, mis halvendavad põhjavee maitset ja/või lõhna, ning ühendid, mis võivad põhjustada selliste ainete teket nimetatud vees ning muuta selle inimtarbimiseks kõlbmatuks.

4. Mürgised ja püsivad orgaanilised räniühendid ning ained, mis võivad põhjustada selliste ühendite teket vees, välja arvatud bioloogiliselt kahjutud või vees kiiresti kahjutuks muutuvad ühendid ning ained.

5. Anorgaanilised fosfori- ja elementaarse fosfori ühendid.

6. Fluoriidid.

7. Ammoniaak ja nitritid

(*) Kui mõni II loendi aine on kantserogeenne, mutageenne või teratogeenne, lisatakse see käesoleva loendi 4. kategooriasse.”

3) VIII lisas asendatakse aastat 2014 käsitlev veerg järgmisega:

„Tabel 1
(tuhandetes eurodes)

Liikmesriik	2014
Belgia	[544 047]
Taani	[926 075]
Saksamaa	[5 178 178]
Kreeka	[2 063 187]
Hispaania	[4 833 647]
Prantsusmaa	[7 586 341]
Iirimaa	[1 216 547]
Itaalia	[3 953 394]
Luksemburg	[33 661]
Madalmaad	[793 319]
Austria	[693 716]
Portugal	[557 667]
Soome	[523 247]
Rootsi	[696 487]
Ühendkuningriik	[3 548 576]

Tabel 2(*)
(tuhandetes eurodes)

Bulgaaria	[642 103]
Tšehhi Vabariik	[875 305]
Eesti	[110 018]
Küpros	[51 344]
Läti	[168 886]
Leedu	[393 226]
Ungari	[1 272 786]
Malta	[5 239]
Poola	[2 970 020]
Rumeenia	[1 428 531]
Sloveenia	[138 980]
Slovakkia	[377 419]
(*) Ülemmäärade arvutamisel võetakse arvesse artikliga 121 ettenähtud juurdekasvukava.”	

FINANTSARUANNE

FS/13/344471 Rev1

6.15.2013

KUUPÄEV: 25.03.2013

1. EELARVERUBRIIK

05 03 Otsetoetused
05 04 Maaelu areng

2. PEALKIRI:

Ettepanek: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,
millega kehtestatakse teatavad üleminekusätted Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antava maaelu arengu toetuse kohta ja muudetakse määrust (EL) nr […] [RD] vahendite ja nende jaotamise kohta) 2014. aasta suhtes ning nõukogu määrust (EÜ) nr 73/2009, samuti määrusi (EL) nr […] [DP], (EL) nr […] [HZ] ja (EL) nr […] [sCMO] seoses nende kohaldamisega aastal 2014

3. ÕIGUSLIK ALUS:

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõige 2.

4. EESMÄRGID:

Käesoleva määrusega kehtestatakse üleminekueeskirjad aastaks 2014 seoses otsetoetuste ja maaelu arengu toetuse kohaldamisega.

5. FINANTSMÕJU	12-KUULINE PERIOOD (miljonites eurodes)	JOOKSEV EELARVE-AASTA 2013 (miljonites eurodes)	JÄRGMINE EELARVEAASTA 2014 (miljonites eurodes)
5.0 KULUD - ELi EELARVEST MAKSTAVAD (TOETUSED/SEKKUMISED) - RIIGIASUTUSED - MUUD			
5.1 TULUD - ELi OMAVAHENDID (LÕIVUD/TOLLIMAKSUD) - RIIKIDE TULUD			

	2015	2016	2017	2018
5.0.1 KAVANDATUD KULUD	-830 miljonit eurot			
5.1.1 KAVANDATUD TULUD				

5.2	ARVUTUSMEETOD: vt märkused	
6.0	KAS PROJEKTI SAAB RAHASTADA JOOKSVA EELARVE ASJAKOHASES PEATÜKIS KIRJENDATUD ASSIGNEERINGUTEST?	ei kohaldata
6.1	KAS PROJEKTI SAAB RAHASTADA ASSIGNEERINGUTE ÜMBERPAIGUTAMISEGA JOOKSVA EELARVE PEATÜKKIDE VAHEL?	ei kohaldata
6.2	KAS ON VAJA LISAEELARVET?	EI
6.3	KAS TULEVASTESSE EELARVETESSE ON VAJA KIRJENDADA ASSIGNEERINGUID?	EI

MÄRKUSED:

Käesolev finantsaruanne täiendab ÜPP reformi ettepanekute (COM(2012) 551, COM(2012) 552, COM(2012) 553) finantsaruannet ja neid aruandeid tuleks lugeda koos.
Käesoleva määruse eelnõu eesmärk on pikendada mõnda olemasolevate kavade elementi, lisades mitmeaastase finantsraamistiku lepingu mõju otsetoetuste liikmesriikidevahelisele ühtlustamisele, ÜPP sammastevaheliste ülekannete paindlikkusele ja maaelu arengu kaasrahastamise määrale. Kuna käesoleva kavandatava määrusega ainult rakendatakse komisjoni ettepanekuid mitmeaastase finantsraamistiku ja ÜPP reformi kohta, võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 8. veebruari 2013. aasta järeldusi, ei ole sel eelarvega seotud tagajärgi. Euroopa Ülemkogu 8. veebruari 2013. aasta järeldustest tulenevad uued elemendid on esitatud nurksulgudes, kuni saavutatakse mitmeaastase finantsraamistiku alane lõppkokkulepe.

Otsetoetuste puhul on liikmesriikidevaheline ühtlustamine ja sammastevaheliste ülekannetega seotud paindlikkus kohaldatavad alates eelarveaastast 2015 (mis otsetoetuste puhul vastab nõudeaastale 2014). Võrreldes komisjoni ettepanekuga ja selle finantsaruandega, nähakse Euroopa Ülemkogu 8. veebruari 2013. aasta järeldustes ette nõudeaasta 2014 otsetoetuste vähendamine 830 miljoni euro võrra (praegustes hindades) (5 miljonit eurot puuvilla eritoetuse puhul ja 825 miljonit VIII lisa puhul).

Sammastevaheliste ülekannetega seotud paindlikkuse puhul ei ole finantsmõju võimalik veel hinnata, sest liikmesriigid peavad komisjoni oma vahendite ülekandmisest teavitama käesoleva aasta hilisemal perioodil. Igal juhul on paindlikkus eelarve suhtes neutraalne, sest täpselt samad summad, mida ühes fondis (EAGF või EAFRD) vähendatakse, tehakse kättesaadavaks teisele fondile (EAGF või EAFRD).

Maaelu arengu puhul on käesoleva kavandatava määruse eesmärk tagada terve rea mitmeaastaseid kohustusi hõlmavate meetmete jätkuvus. Ka nende meetmete suhtes nähakse määruse eelnõus ette, et aastatel 2007–2013 võetud kohustuste puhul võivad vastavad kulud olla abikõlblikud pärast 2015. aastat (kui on vaja teha makseid) uue programmitöö perioodi alusel või enne, kui praegused rahaeraldised on ammendatud. Need sätted ei mõjuta eelarvet, sest maaelu arengu eraldis ei muutu. Makseid võidakse ajaliselt jaotada siiski veidi teistmoodi kui muidu, aga seda ei saa praegu arvuliselt kirjeldada.